

Gn2, 4-17

De schepping van de mensheid, ...verbinding, paradijs en vrijheid

De vijfde preek uit de serie over Gods Schepping, zondag 26 oktober 09.30

Gesprekspapier met gespreksvragen voor thuis en kring

Samenvatting van de preek

Inleiding – Het dorp en Gods blijvende bedoeling

De preek begint met het lied “Het dorp” van Wim Sonneveld. Het lied schetst een nostalgisch beeld van een tijd die voorbij is. Dat beeld is een groot contrast met Gods schepping. Dat is geen verleden tijd of nostalgie. Waar menselijke tijden veranderen, blijft Gods scheppingsbedoeling onveranderd. Wat Hij in Genesis 2 deed, zou Hij vandaag precies zo doen.

De schepping van de mens – stof én Geest

God vormt de mens uit stof van de aardbodem (Adama → Adam). Dat toont nederigheid: wij zijn aards en klein tegenover de hemelse Schepper. Maar tegelijk is het iets prachtigs en liefdevols: God vormt de mens als een kunstenaar, met de hartstocht van Zijn liefde.

Het belangrijkste moment bij de Schepping van de mens is dat God Zijn levensadem (de Heilige Geest) in de mens blaast.

Daarmee wordt de mens niet alleen levend, maar ook gevuld met en drager van Gods Geest, geschapen naar Gods beeld.

De inblazing maakt de mens geestelijk één met God — een relatie van liefde, waarheid en verbondenheid:

“Mens, jij bent van Mij, Ik van jou.”

Dat is Gods blijvende Scheppingsbedoeling.

De hof van Eden – het paradijs als woonplaats met God

God plant een hof in Eden (betekent: weelde, overvloed).

Het is een afgeschermd tuin vol schoonheid, leven, rivieren en edelstenen — een teken van overvloed.

God zelf woont daar, wandelt met de mens, deelt Zijn aanwezigheid. De hof is niet alleen een geschenk van God, maar ook Zijn Scheppingsbedoeling: God wil samenwonen met Zijn mensheid.

Twee bomen – leven en vrijheid

In het midden van de hof staan twee bomen:

1. De boom van het leven – symbool van Gods verlangen om Zijn leven met de mens te delen.

Anders dan de heidense goden, die het leven voor zichzelf houden, geeft de God van de Bijbel het leven aan de mens en wil dat delen met de mens.

2. De boom van kennis van goed en kwaad – symbool van vrijheid.

God geeft de mens een keuze: vertrouw op Mij om goed en kwaad te bepalen, of kies om zelf te beslissen.

Echte liefde vereist vrije wil: God wil geen dwang, maar een vrijwillige relatie.

Zoals in een huwelijk liefde pas echt is als ze vrijwillig wordt gekozen, zo wil God dat de mens Hem uit liefde gehoorzaamt.

Vrijheid brengt ook verantwoordelijkheid: gehoorzaamheid is de weg van leven met God, ongehoorzaamheid leidt tot dood.

De zondeval en gebonden wil

Adam en Eva kozen ervoor hun eigen wil te volgen.

Ze lieten zich door de slang verleiden om zichzelf op de eerste plaats te zetten. Daardoor werd de relatie met God verbroken: Gods Geest week van hen, en de mens bleef over als een leeg, zondig omhulsel. Sindsdien is ook onze wil gebonden aan satan met verleiding en zonde. Het paradijs moest worden afgesloten — de mens kon niet meer met God leven zoals eerst.

Gods verlossingsplan – Jezus herstelt Genesis 2

Maar Gods liefde blijft.

Hij schrijft Zijn scheppingsplan niet af, maar vervult het in Jezus Christus. Jezus gehoorzaamde vrijwillig, waar Adam ongehoorzaam was. Aan het kruis droeg Jezus de straf voor onze zonden en verbrak satans macht en overwon de zonden voor wie in Jezus geloven. Zo wordt in Jezus Gods oorspronkelijke Scheppingsbedoeling hersteld voor wie in Hem geloven. Wie in Jezus gelooft, ontvangt opnieuw de inblazing van Gods Geest. Daardoor wordt de mens weer bezielde met Gods liefde, Gods waarheid, Zijn heiligheid.

Leven in hoop – het nieuwe paradijs

Hoewel we nog in een gebroken wereld leven, zijn meer dan sporen van Gods pure schepping overal zichtbaar: in de natuur, en het dagelijkse goede wat Hij geeft aan de mens, in de mens en door de mens. Maar de volheid komt nog: wie Jezus toebehoort, zal in het nieuwe Paradijs mogen wonen — het Nieuw Jeruzalem waar God opnieuw bij de mensen woont.

Slot – Gods plan is geen nostalgie

Gods scheppingsbedoeling is geen herinnering aan een voorbijgegangene tijd zoals de tijd van Wim Sonnevelds 'Dorp' wel is, maar het is een levende werkelijkheid in Christus, nu al.

In hen wie God vrijwillig dient en met vreugde God dient, bouwt God Zijn komend Koninkrijk, het Paradijs, het Nieuw Jeruzalem nu al.

God vrijwillig dienen, is de vrijheid waartoe de mens oorspronkelijk geschapen is.

Kernboodschap:

De mens is geschapen uit stof maar bezielde door Gods Geest, bedoeld voor gemeenschap met Hem in vrijheid en liefde.

In Christus herstelt God dat paradijselijke, eeuwige leven.

Gespreksvragen

Je kan zelf een keuze maken

1. Wat zegt het jou dat God de mens 'vormde uit stof'? Hoe helpt dat besef ons om nederig te blijven tegenover God?

2. Wat betekent het voor jou dat God Zijn levensadem in de mens blies?

3. Heeft God ons, mensen, nodig?

3. Als je denkt aan het paradijs, welk beeld roept dat bij je op?

5. In het paradijs is een oneindige variatie aan planten, bloemen en dieren. Wat zegt dit over Gods karakter?

6. Hoe zou de wereld er uitzien als mensen vandaag echt zouden leven vanuit de opdracht om Gods schepping te 'bewerken en onderhouden'?

7. We hebben in de preek gehoord wat voor betekenis de 'boom van kennis van goed of kwaad' heeft. De dominee gaf aan dat God wilde dat de mens vrijwillig voor Hem zou kiezen. Waarom is vrijwillige liefde waardevoller dan gehoorzaamheid uit plicht?

8. Als wij zelf iets maken (bouwpakket, een vaas, een breiwerk, o.i.d.) en iemand anders maakt dat kapot of vies. Wat vinden we daar dan van?
Hoe zou God naar ons kijken als hij ziet hoe wij met elkaar (Zijn schepselen) en met Zijn schepping omgaan?

9. Jezus deed volmaakt wat God, Zijn Vader, van Hem vroeg. Hoe inspireert Jezus jou in je dagelijkse leven?

10. Hoe kun je anderen helpen om ook te verlangen naar Gods paradijs en verbondenheid?